

*Fransjeet w. ...
niet meer ...
by het ...*

Een critiek op het Belgische stuk betreffende
"la concurrence loyale"

(Note de Travail 15/1/1954, CE/Doc. 9)

Alvorens op de details van het Belgische stuk in te gaan moge hier een andere indeling worden gegeven van de mogelijkheden van deloyale (lees discriminatoir beïnvloede) concurrentie, die logischer van opzet schijnt.

Men zou kunnen onderscheiden :

te logisch!

A. Oneigenlijke discriminaties. Dit zijn dan Overheidsinvloeden (belastingen, subsidies, loonpolitiek etc.), die over de gehele linie werken en daardoor in de Nederlandse gedachten-gang (gezien de eis tot betalingsbalansevenwicht) niet als discriminaties kunnen worden aangemerkt (zgn. "globale politiek"). Als zodanig is hier in het raam van de Nederlandse opvattingen geen plaats voor enige acties van de Communauté.

B. Discriminaties naar nationaliteit. Deze categorie kan onderverdeeld worden in :

1) Exportbevorderende discriminaties. Dit zijn dus voordelen, die een land uitsluitend aan het buitenland toekent. Het binnenland heeft deze zelfde voordelen niet.

In navolging van het Belgische stuk kan men als voorbeelden noemen : exportsubsidies, fiscale exportfaciliteiten, dumping, terugbetaling van sociale lasten, etc., etc.

Is het noodzakelijk deze discriminaties te liquideren, zoals het Belgische stuk suggereert ? Naar onze mening is - wanneer men vrij verkeer van goederen (zonder invoerrechten of kwantitatieve restricties) heeft geaccepteerd - een dergelijke liquidatie veelal overbodig, omdat een deel van deze maatregelen zichzelf liquideert. Indien een goed $a / f \cdot x$ in het binnenland wordt verkocht en tegen een lagere prijs $a / f \cdot \frac{1}{2}x$ in het buitenland (b.v. door dumping) zal het onmiddellijk terugstromen naar het land van herkomst, zodat de discriminatie onmogelijk wordt gemaakt. Ex-definitione zijn dus b.v. dumping (en ook dubbele prijzen) onmogelijk.

Waarom?

Daar ligt wel wat tussen.

Waarom de landen des Jms?
Daar gaat het om!

Nu is nog het geval denkbaar, dat op een markt geén volledige mededinging bestaat, zodat de ondernemer een monopolie-positie heeft. Bepaalde faciliteiten (b.v. exportsubsidies) komen dan niet in een lagere prijs op de buitenlandse markt tot uitdrukking, maar in een (nog) hogere winst. In dit opzicht kan er een export stimulerende werking van uitgaan. Aangezien in- en uitvoer aan elkaar gelijk moeten zijn wordt voorzover de uitvoer groter wordt echter ook de invoer gestimuleerd, zodat deze discriminaties op de buitenlandse handel niet restrictief doch expansief werken. Plotselinge veranderingen kunnen hier niettemin marktverstoringen werken, zodat in bepaalde gevallen toezicht en eventueel ingrijpen van de Gemeenschap gewenst schijnt. Het schijnt ook het beste de beoordeling hiervan aan de Gemeenschap over te laten.

- 2) Importbelemmerende discriminaties. (Voorbeelden : speciale belastingen op buitenlandse producten, speciale vervoers-tarieven op buitenlandse producten, etc.) Deze zijn in principe gevaarlijker dan groep 1). De vraag rijst hier hoe men deze aan zal moeten of kunnen pakken.

Er zijn hier drie oplossingen mogelijk, die alle onder bepaalde omstandigheden zinvol zijn, nl. :

- a.- De liberale oplossing. Deze komt neer op absolute afschaffing van de discriminatoire maatregelen. Deze oplossing zal gekozen moeten worden indien de discriminatie een typisch economisch protectionistisch doel heeft en daardoor in zijn werking gelijkgesteld kan worden aan een invoerrecht. Voorbeeld : bepaalde verwerkingsvoorschriften of vervoerstarieven, die op ongezone wijze de nationale productie beschermen.
- b.- De supra-nationale oplossing. Deze komt erop neer, dat de Gemeenschap bepaalde discriminaties niet liquideert, doch gelijkelijk van toepassing verklaart in alle deelnemende landen. Deze oplossing zal gekozen moeten worden, indien de discriminatie geen protectionistisch doel heeft, maar niettemin toch het vrije goederenverkeer belemmert. Voorbeeld : Indien zich in Europa een agrarische overproductie voordoet en de prijzen uit sociaal oogpunt onverantwoordelijk laag zijn, zullen evt. minimum-richtprijzen langs supra-nationale kanalen tot stand moeten kunnen komen. (Zouden zij langs nationale weg tot stand komen, dan wordt het vrije goederenverkeer belemmert.) Hetzelfde geldt voor maximumprijzen in geval van acute schaarste, etc.
- c.- De nationale oplossing. Deze komt erop neer, dat ieder land bepaalde discriminatoire maatregelen mag blijven handhaven. Deze oplossing zal men kunnen kiezen indien (hoewel de discriminatie wel handelsbelemmerend werkt) de motieven niet ingegeven zijn door economisch protectionistische overwegingen. Voorbeeld : Indien bepaalde besmettelijke ziekten in het buitenland heersen moet men uit een oogpunt van bescherming der volksgezondheid beperkende maatregelen kunnen treffen. Locale en regionale filmkeuring, etc., etc. De uitzonderingen van het GATT zullen hier in het algemeen voldoende zijn (hoewel dan niet alleen toegepast op invoerrechten).

Niettemin kunnen zich verschillende twijfelgevallen voordoen : de Franse tabaksregie b.v. kan men op drie manieren benaderen nl. :

- (1) liberaal, zodat de Franse overheid "loyaal" moet concurreren met particuliere industrieën uit andere landen;
- (2) supranationaal door de tabaksregie in ieder Schumanland op gelijke wijze in te voeren;
- (3) nationaal door handhaving van de status-quo.

De laatste benadering schijnt voorshands de meest logische.

*Deze wordt het begrip
deser. wil een onzijdig
gebruikt. Het loyale
concurreren heeft dit niet
meer te maken.*

*Wat betreft hij
hierna?*

C. Discriminaties per product. Dit zijn de discriminaties, die zowel nationaal als internationaal gelden, doch per product worden gevoerd. (Voorbeeld : algemene subsidie op één product in een bepaald land, lagere belastingen per product, beheersing pachtprizen, etc.) Hier ligt een uitermate moeilijk probleem, dat niet in algemene formules is te vangen. De oorzaak hiervan ligt in het feit, dat niet alleen de Overheid hier van invloed is, doch ook de buiten de overheidssfeer liggende maatschappelijke organisaties, waarop de Overheid praktisch geen invloed kan laten gelden (vgl. sterke vakverenigingen in één branche en zwakke in een andere, sterk kartel in één industrie en geen kartel in een andere, etc. etc.).

Onder bepaalde (hier niet nader aan te geven) voorwaarden bestaan tegen dit soort discriminaties geen bezwaren, doch dit gehele probleem (voorzover überhaupt oplosbaar) vereist nadere studie. Aangetekend kan worden, dat het door de K.S.G. op dit terrein geëntameerde studiewerk tot nu toe nog weinig duidelijk en bevredigende resultaten heeft afgeworpen. Men is er "niet uitgekomen".

D. Particuliere discriminaties. Tenslotte zijn er nog de problemen van de discriminaties in de particuliere sfeer door het bedrijfsleven zelf toegepast. De vele varianten kunnen hier onvermeld blijven. Het probleem herleidt zich hier tot de vraag in hoeverre een internationale kartelwetgeving (d.w.z. voor het Schumangebied) gewenst is. Aangetekend kan nog worden, dat het berekenen van een prijs x op een markt en prijs $2x$ op een andere een zaak van goede koopmanschap is en geen kwestie van discriminatie zoals het Belgische stuk stelt.

Parijs, 22 Januari 1954
J. Wemelsfelder.

G.N.V. 10/54